

BLUES O DAŽDI

HUDBA & TEXT: MILOŠ JANOUŠEK

1984

SLNOVRAT

EDÍCIA SPEVNÍKY

BLUES O DAŽDI

HUDBA & TEXT: MILOŠ JANOUŠEK

E
Dnes asi pôjdem pešo, zas počasie sa mení
E E7
padá dážď a vietor sa tlačí do dverí
A
kabátu na vešiaku sa cnie po obesení
E
a krátke vlny praskajú v éteri
H7 A E A E H7
tie kvapky, to len nebo mokro hladí moju tvár

E
Do duše klope mi dážď a oblak, čo mi nad hlavou visí,
E E7
chladný je jak pocit a má farbu olova
A
Nemám ani smer, už mám len kompromisy
E
a viditeľnosť je silne nulová
H7 A E A E H7
a smutno je mi, keď vidím, ako strácam už aj tieň

E
Ten dážď, čo z neba mi padá, zas chutí ako voda
E E7
to vodka mojich smútkov spláchne trikrát viac
A
Tých kvapiek, čo sa minie, je pre mňa vlastne škoda
E
pršalo len pred týždňom, zas bude o mesiac
H7 A E A E H7
jak staré víno mi dážď dušu unaví

E
Už trochu viem, ako chutí absolútne
E E7
rozpúšťa sa na jazyku ako trpký sneh
A
Na perách úsmev a v duši, v duši smutno
E
hlava vraví: možno, ale srdce vraví: nech!
H7 A E A E H7
a cítim, že sa stále viac dažďu podobám

E

Len si tak idem, čo noha nohu minie

E

a po chodníku svoj tieň posúvam

A

Trochu už tuším, že deň sa zase minie s nocou

E

H7

A

E

A

E

H7

a len do kaluží ticho kvapká blues

BLUES O DAŽDI

HUDBA & TEXT: MILOŠ JANOUŠEK

Dnes asi pôjdem pešo, zas počasie sa mení
padá dážď a vietor sa tlačí do dverí
kabátu na vešiaku sa cnie po obesení
a krátke vlny praskajú v éteri
tie kvapky, to len nebo mokro hladí moju tvár

Do duše klope mi dážď a oblak, čo mi nad hlavou visí
chladný je jak pocit a má farbu olova
Nemám ani smer, už mám len kompromisy
a viditeľnosť je silne nulová
a smutno je mi, keď vidím, ako strácam už aj tieň

Len si tak idem, čo noha nohu minie
a po chodníku svoj tieň posúvam
Trochu už tuším, že deň sa zase minie s nocou
a len do kaluží ticho kvapká blues

Ten dážď, čo z neba mi padá, zas chutí ako voda
to vodka mojich smútkov spláchne trikrát viac
Tých kvapiek, čo sa minie, je pre mňa vlastne škoda
pršalo len pred týždňom, zas bude o mesiac
jak staré víno mi dážď dušu unaví

Už trochu viem, ako chutí absolútno
rozpúšťa sa na jazyku ako trpký sneh
Na perách úsmev a v duši, v duši smutno
hlava vraví: možno, ale srdce vraví: nech!
a cítim, že sa stále viac dažďu podobám

Len si tak idem, čo noha nohu minie
a po chodníku svoj tieň posúvam
a trochu už tuším, že deň sa zase minie s nocou
a len do kaluží ticho kvapká blues